

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Vtrum Antichristus sit verus homo futurus. Sectio II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

re nomen eius, per ipsum utique editum fuisset, qui Apocalypsim viderat. Hæc Irenæus.

Sed quærat meritò aliquis, quam vtilitatem fidelium spectauit Ioannes sub tã difficili, & obscuro anigmate nobis tradens nomen Antichristi? Respondemus id potissimum spectasse Ioannem, vt cù Antichristos aduenerit (id quod ex multis aliis argumentis notissimum esse debet) computent fideles nomen eius, & comperto eo numero sint multò magis certi de Antichristo, nec vllus eis relinquatur dubitandi locus. Simile quiddam accidit in nomine Messia, de quo tam multa extabant Prophetarum vaticinia. Etenim nemo vnquam certò, & explorato intellexit illum appellandum Iesum: cum tamen eiusmodi nomen multis scripturæ testimoniis indicatum, consignatumque esset, imò & vna ex Sibyllis (vt refertur in lib. i. Sibyllinorum carminum) prædixerit numerum nominis Messia futurum, *Octingenti octoginta octo*, his carminibus.

*Numerus
nominis
Messia
Sibyllæ.*

Sed quæ sit numeri totius summa docebo.

Nam quæ octo monadas, totidem decadas super ista

At quæ hecatonta ad octo infidus significabit

Humanum nomen: tu verò mente teneto.

Ex quibus verbis nemo vnquam colligere potuit Messiam appellandum Iesum, cum multa nomina formari potuissent eum, numerum cõtinentia, quem admodum modò multa Antichristi nomina sub numero Ioannis excogitantur. Quòd autem nomen Iesus Græcè scriptum efficiat numerum octingentorum octoginta octo patet, quia, I. significat Decem, H octo, Σ. ducenta O. septuaginta, Υ. quadringenta, Σ. ducenta: Meritò autem Antichristi nomen ex senariis conficitur: Christi autem ex octonariis: etenim senarius non peruenit ad septenarium, quæ est requies Domini, sequitur enim die septimo: at octonarius est ipsius gloriæ symbolum, quoniam septenarios, siue hebdomadas, per quas mûdus voluitur consequitur. Nec vacat mysterio, quòd tres senarij Antichristo, tres octonarij Christo tribuuntur, vt cõsummata Antichristi malitia, & summa à requie Domini, hoc est, gratiæ, & gloriæ distãtia significetur: Christi autè triplicata, hoc est, omnibus numeris absoluta felicitas exprimat, quam suis cultoribus pollicetur.

*Nomen Iesus
Græcè scriptum
quem numerum
efficiat.*

Vtrum Antichristus sit verus homo futurus.

SECTIO II.

Tanta futura est Antichristi malitia, vt plerique eam in hominem eadere nõ

possent putauerint: itaque sibi persuaserint Antichristum futurum ipsum Dæmonem sub phantastico, & apparente corpore occultatum. Sic enim tenet Hippolytus Mart. in orat. de consummatione mundi, existimans Antichristum fore Diabolum, qui de falsa virgine, falsam carnem assumeret, Christus Dominus, inquit ex immaculata Virgine natus in figura carnũ humanã hostem conculeauit suã Diuinitatis propria potentia: ad eundem modum Diabolus ex impura muliere prodibit super terram, sed falsam assumpsit nascetur ex virgine. Nam Christus veram carnem, & præter peccatum, nostra per omnia mens, similem assumpsit: Diabolus carnem secundum visionem tantum, & opinionem assumeret, & phantastica carnũ substantia organi vice vretur. Hæc Hippolytus. Verum hæc sententia meritò erroris arguitur ex eo, quòd Paulus 2. ad Theil. 2. Antichristum hominem appellat. Nisi venerit discessio primum, & reuelatus fuerit homo peccati, filius perditionis. Quo loco vtitur Theodor. in comment. 2. ad Theil. ad idem confirmandum: quem admodum & D. Hieron. illis verbis Dan. 7. Et ecce oculi quasi oculi hominis erant in cornu isto: Ne, inquit, eum putemus iuxta quorundam opi-

*Hipp. Mart.
Antichristus
futurus dia-
bolus de falsa
virgine carniẽ*

*2. Theil. 2. 3.
Theodor.
D. Hieron.
Dan. 7. 2.*

1. Theff. 4.

nionem Diabolum esse futurum, sed unum de hominibus. Confirmaturque liquidò ex 2. Theff. 2. ubi Apostolus docet Antichristum interficiendū esse spiritu oris Christi, quod in Diabolum nullo modo potest cōuenire. Accedit, quod Patres communi consensu affirmant Antichristum futurum esse verum hominem.

II.
Antichristus
futurus ve-
rus homo per
incarnationē
Diaboli.
D. Hieron.
D. Io. Dam.
Beda
Oecumen.

Sed adhuc plerique minimè credentes tantam naturæ perversitatem in puro homine reperiri posse, dixerunt Antichristum futurum quidem verum hominē, sed per incarnationem Diaboli, ita ut Diabolus naturam aliquam humanam in unitatem sui suppositi assumere debeat: quemadmodum verbum Divinum per incarnationem libi humanam naturam copulavit. Quem errorem referūt, & refellunt D. Hieron. super c. 7. Dan. D. Ioan. Damasc. lib. 4. fidei Orthod. c. 27. Beda super c. 13. Apoc. Oecumen. in com. super. 2. epist. ad Theff. c. 2. Legendus est etiā D. Hier. præfat. in Malachiam, & in c. 1. Aggai, ubi disputat aduersus Origenem, qui to. 2. in Ioannem, asseruit aliquot Angelos verè esse incarnatos. Maneat igitur Antichristum nō modo verum, sed etiam purum hominem futurū. Quod verò loco citato ait Hier. Diabolum habitaturum esse in Antichristo corporaliter, non eo sensu est accipiendū, quo Paulus dixit de Christo ad Colossenses secūdo,

Col. 2. 9.

Diaboli in
Antichristū
passus.
D. Irenæus.
D. Ephrem
Cyril Hiero.
D. Io. Dam.
D. Hieron.

Quia in ipso inhabitat omnis plenitudo Divinitatis corporaliter. Sed quod Dæmon plenā debeat habere potestatem in Antichristum, eumque servata tamen ipsius libertate acturus, & gubernaturus sit in omnibus actionibus. Vnde D. Iren. lib. 5. aduersus hæreses, c. 25. docet illum recapitulaturum esse in se Diabolicæ apostasiam. Et Beatus Ephrem Syrus tractatu de consummatione seculi, & Antichristo appellat illum organum Dæmonis: idēque epitheton ei tribuit Cyril. Hierof. catechesi 15. & D. Ioan. Damasc. lib. 4. fidei Orth. c. 27. appellat Diaboli domicilium. Quo pacto etiam accipiendus est D. Hiero. cum Esai. 16. Diabolum vocat patrem Antichristi. Est etiam & illa ratio, quia Dæmon in eius conceptione cōcurrat ad formationem illius corporis, & complexionis: simili quodammodo, quo Spiritus sanctus corpus Christi in utero Virginis efformavit.

III.
Antichristi
ortus.
D. Io. Dam.
D. Anselm.
B. Ephrem.

Quod verò attinet ad eius ortum, D. Ioan. Damasc. libro quarto fidei Orthod. cap. 27. & D. Anselm. in Apocal. aiunt ex fornicatione nasciturum: & B. Ephrem Syrus tract. de cōsummat. seculi, & Antichristo ex spurcissima, & salacissima femina. Imo non improbabiler quidam opinantur Antichristum nasciturum ex Dæmone aliquo incubo, qui prius succubus specie femine alicui viro subiectus virile semen colligat, quod postea viri specie incubus in Antichristi matrem transfundat. Dari enim tum succubos, tum incubos Dæmones affirmat D. August. li. 15. de Ciuit. Dei cap. 23. Tunc verò Antichristus non Dæmonis erit filius, sed eius viri cuius erit assumptum semen. atque in hunc sensum accipi potest, quod Hieron. dixerat Dæmonem patrem Antichristi futurum.

D. Aug.

Vtrum Antichristus à Iudæis satum, & originem trahere debeat, & qua ex tribu, & vbinam gentium orietur.

I.
D. Irenæus.
Methodius,
Antichristus à
tribu Dā su-
turum qui
asserunt.
D. Ioan. Dā.
Theod.
D. Ambros.
Psal. 40. 10.
D. August.

SECTIO III.

Antichristum futurum esse ex tribu Dan, atque adco gente Iudæum, est communis Patrum sententia, quam tradunt, & sequuntur D. Iren. lib. 5. aduersus hæreses, c. 30. Method. Mart. in suis reuelationibus 2. tom. bibliothecæ Sanct. Patrum, D. Ioan. Damasc. lib. 4. fidei Orthod. c. 27. Theod. libro questionū in Gen. q. 109. D. Ambr. lib. de benedictionibus Patriarcharum. c. 7. & in Pl. 40. super illa verba: *Magnificauit super me supplantationem*: D. August. lib. quaest. in Iosue quaest. 12.